U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a Mgr. Radovana Havelce, v právní věci žalobce: **JUDr. P. V**, zastoupen JUDr. Milanem Jelínkem, advokátem se sídlem Praha 8, Sokolovská 49/5, proti žalovanému: **Ministr vnitra**, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 10. 2017, č. j. 5 Ad 13/2014 – 29,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 20. 10. 2017, č. j. 5 Ad 13/2014 – 29, zamítl žalobu, kterou žalobce napadl rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2014, č. j. KM-143-5/PK-2013 ve věcech služebního poměru, jímž ministr vnitra zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí ředitele odboru sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra ve věcech služebního poměru ze dne 18. 10. 2010, č. j. OSZ-130755-6/D-Bv-2010. Prvostupňovým správním rozhodnutím byl žalobci přiznán výsluhový příspěvek od 1. 9. 2010 ve výši 14.457 Kč měsíčně s tím, že dle § 160 zákona o služebním poměru žalobci náleží výplata výsluhového příspěvku ve výši 2.887 Kč měsíčně, a to z důvodu souběhu výsluhového příspěvku a starobního důchodu. Rozsudek Městského soudu v Praze napadl žalobce kasační stížností, kterou elektronickým podáním ze dne 1. 12. 2017, opatřeným platným elektronickým podpisem svého právního zástupce, vzal v celém rozsahu zpět.

[2] Podle § 37 odst. 4 soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“), může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a), věty před středníkem s. ř. s. soud v takovém případě řízení usnesením zastaví.

[3] Zpětvzetí kasační stížnosti nevzbuzuje pochybnosti o vůli žalobce domoci se zastavení řízení. Zástupce je k zastupování žalobce oprávněn na základě plné moci ze dne 30. 4. 2014, jíž je zmocněn vykonávat jménem žalobce veškeré právní úkony. Tuto plnou moc předložil i v řízení o kasační stížnosti. Vzhledem k tomu, že žalobce za uvedených

okolností vzal svou kasační stížnost zpět ještě před tím, než o ní bylo zdejším soudem rozhodnuto, postupoval Nejvyšší správní soud dle shora citovaných ustanovení, ve spojení s § 120 s. ř. s., a řízení o kasační stížnosti zastavil.

[4] Vadné označení žalovaného (v kasační stížnosti uváděno Ministerstvo vnitra) opravil v souladu s ustanovením § 69 s. ř. s. bez dalšího Nejvyšší správní soud (k tomuto postupu viz též rozsudek tohoto soudu ze dne 27. 9. 2006, č. j. 2 As 34/2005-61, ve vztahu k současnému služebnímu zákonu rozsudek ze dne 25. 2. 2016, č. j. 1 As 94/2015-41, citovaná rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), neboť z obsahu žaloby je patrné, že v posledním stupni ve věci žalobce rozhodoval ministr vnitra v postavení služebního funkcionáře.

[5] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Dle prvně zmiňovaného ustanovení nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení také v případě, že řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. prosince 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu